

כירה פרק שלישי שבת

לז.

עין משפט
גזר מצוה

ב א מ"י פ"ג מהל' שבת
הכל' י' ספג לז"ן סה
טו"ש"ע א"ח ד"י רג"ט פ"ט
כ:
ג ב שס ט"ף ד"ב ג"ה:
ד ג מ"י שס הלכה' טו"ש"ע
שס פ"ט פ"ג:
ה ד מ"י שס הלכה' ד:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה א"ח וכו'
דלי להחזיר קמ"א אבל לשהות:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה יקולעו וכו'
זהו גרופה דק"י"ל בהג"ה. ענין
מ"ה תוספות מגילה דף ט'
ע"כ ד"ה ידלמא:

תוס' ישנים

(א) ואפשר דרב מוקד מתני'
להחזיר אבל לשהות אפילו
כ"ה גרופה שרי מלטמק
ועל לו ולברי יומנן אפי'
מלטמק ויפה לו:

מוסף תוספות

א. (ד) מהא שמע
הדלכתא כחבתי, דאי לא,
אמאי דחיק נפשי
למארא לחסורי למתני,
לימא להשהות תנן ואחרי
מתני' כפשטה, אלא, יח
היין, ב. אלמא שרי
להשהות אפי' בתוך
התנור שאינו גרוף. תוס'
ה"ש, ג. כיון דבער"ש
למארא לחסורי למתני,
אירי. תוס' ה"ש, ד.
[ב] שבת. תוס' ה"ש, ה.
ה. כיון דשרי כשהגיע
למאכל ב"ד ואצ"פ,
שצריך בשול, כבאר הוא
דכל שכן. יע"ש.
ו. ואוקמנא כד שצ"ל
ממאכל ב"ד. יע"ש.
ז. לשהות בכירה שאינה
גרוף. יע"ש. ח. ומאן
דאסר בהיחא, לא אסר
ע"י דחננאי. יע"ש.
ט. הלכך ל"ק מידי היכי
ותסיק אדעת' לממר
להחזיר תנן, דאפי' כי
אפרי לשהות תנן לא ס"ל
כמתני'. תוס' ה"ש.

לעולם אימא לך להחזיר סגן. ואילו לשהות אע"פ שאינו גרוף שרי:
והך חזרה דאמרי לך. לא יחזיר עד שיגרוף דכי גרוף מיהא שרי:
לאו דברי הכל היא. ולצ"ח שמאי לא סבירא להו: לא שנו. שרימא
דמתני' אלא על גבה דלא נפיש הבלל כולי האי אבל תוכה אסור:
אי אמרם בשלמא להחזיר סגן. אבל

לשהות משהין אפילו בשאין גרופה
כדמתסרינן ליה חסורי ורבי חלבו
אשריותא דלשהות על שאינה גרופה
קאי: היינו דשני זין טובה לעל גבה.
דכי משהי לתוכה דלשהי גרופה
מטמין ממש ברמך: אלא אי אמרם
לשהות סגן. דלפילו לשהות צעי
גרופה כיון דגרופה ומצעוד יוס הוא
נותנו לתוכה מה לי מוכה מה לי על
גבה: ארישא. עד שיגרוף: אסיפא
קאי. דלפילו צחורה אבל רישא לשהות
הוא וצין מוכה וצין גבה שרי: שפי
כירוס המפסאיימות. מתוכרות יחד
וקיר של חרס מפסקת צנייהס: משהין
על גבי גרופה וקטומה. דלא חיישין
משום דסליק לה הכלל מאדך: ומה
סן משהין. על הגרופה: לא יחזיר.
שבצת: א"כ רישא דמתניתין
לשהות קאמר דצעי גרופה וצלשהות
פליגי בחמין וצבשיל ובגרוף וסיפא
אלא אי צחורה מתני' ר' יהודה היא.
גרופה אבל לשהות תנן דצעי
גרופה אבל לשהות לא צעי גרופה
ופלוגתא דחמין ומצבשיל כשאינו גרוף
כדמחכרת ומתלת לה: קשיא ל"ש
תנא. דקאמרי צ"ש צמתני' משהין
חמין אף בשאינו גרוף והכא קאמר
רבי מאיר ל"ש דלפילו גרוף ולא
כלום וצ"ש כשאינו גרוף. והא כולה
חדא פירכא היא דצעי שמאי לא שני
להו זין גרוף לשאינו גרוף: ולצ"ח
צתפסי. דצמתניתין שרו צית הלל
לשהות חמין ומצבשיל אף בשאינו גרוף
והכא קמי דגרוף חמין אין מצבשיל
לא ובשאינה גרוף אין משהין כלל
ולענין חזרה בגרוף תנן צמתניתין
ל"ש מחזירין והכא קמי עקר דברי
הלל לא יחזיר: ואי ר' יהודה. דאמר
נמי כי צמתניתין מ"מ גרופה וקטומה
קשיא דצמתניתין תרלת דפלוגתא
קמייתא בשאינו גרוף ושרו צ"ש חמין
וצית הלל חמין ומצבשיל והכא קמי
אין משהין על גבי שאינה גרופה ואינה
קטומה כלל ופלוגתא דלשהות בגרופה
וקטומה: צמתני' ופצבשיל ונוטליס
ומחזירין. דמוקי פלוגתא דצ"ש וצ"ח
צשהית חמין ומצבשיל דצית שמאי שרו
חמין ומצבשיל לא וצ"ח חמין ומצבשיל
ולא כ' מאיר דאמר ל"ש לא כלום:
מהו לסמוך. קדרה אלא דופן הכירה
צלא גרופה שהכירה מטלטלת היא
ומושיעיס אותה על גבי קרקע: גבה.
עובי שפתה או כסוי שעל חללה:
ודמלי. הקדרה על גבי הכירה:
ונתלכסה. חזרה והוצעה: הסס
נוטלין ומחזירין חדד מקום. ולא שייך
למתני' מחזירין עד לפני נוטלין
נעורת. ארישט"ש: שוחמו כל
זרין. דליכא למיחש לחיתוי:
מלטמק

לעולם אימא לך להחזיר תנן וחסורי מיחסרא בו.
כחנניה כמו שאפרש צע"ה דחיק לאוקמנא מתני' כוותיה:
א"כ להחזיר תנן היינו דשני בין תוכה לעל גבה. פי' צקונטרס
משום דאי להחזיר תנן (א) ל"כ לשהות משהין אפילו צחורה
גרופה להכי שני זין מוכה דהוי מטמין
ממש ברמך לעל גבה וקשה להר"ח
לחנניה אפילו תוכה משהין אפי'
צחורה גרופה דהא תנן (לעל דף יט):
ולא חכרה על גבי גחלים אלא עד
שיקרמו פניה הא קרמו פניה שרי
אע"ג דחכרה צחורה היא צללא הכי
אורי' דצחנס דחק רש"י לפרש כן
דליכא למימר שפיר היינו דשני לן זין
מוכה לעל גבה מהא דשרי להחזיר
בגרופה וצשההא דקאף לא ניחא
ליה לחלקי אלא צחורה דניחא ליה שפיר
לחלק כדמוכח צמאי דמשני מי סברת
ארישא קאי אסיפא קאי כו' קשה
לר"י (א) היכי צעי למימר אליכא דרב
דצמתניתין להחזיר תנן אס כן אמר
מתניתין כחנניה ורב דלא כחנניה דהא
חנניה שרי צמלטמק ויפה לו דהא
תנן (ס) אין לזלין צער וצילה אלא
כדי שזלו מעמד ויס' אמר חנניה
וצילה אמרינן לקמנו דצמלטמק ויפה לו
הוא ורב אסר לקמנו דצמלטמק ויפה לו
ו"ל דצלאו הכי לא סבר לה רב כסוס
תנא דהא ר"מ ור' יהודה אסרי צחורה
גרופה אפילו מצמלטמק ורע לו ורב
שרי צמלטמק ורע לו אפילו צחורה
גרופה ובגרופה לא אשכחן שום אמורא
דאסר אפילו ופ' לו ועוד רב קאי
אמילתיה דרבי יומנן דלפילו צחורה
גרופה וכן רבי יומנן דשרי לקמן חמין
ומצבשיל שצ"ל כל כרכו צחורה גרופה
אזל לא צ"ל כל כרכו אסור לא אשכחן
תנא דסבר הכי:

לעולם אימא לך להחזיר תנן וחסורי מיחסרא
והכי קתני כירה שהסיקוה בקש ובגבבא
מחזירין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יחזיר
עד שיגרוף או עד שיתן את האפר אבל
לשהות משהין אע"פ שאינו גרוף ואינו קטום
ומה הן משהין בית שמאי אומרים חמין אבל
לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל
והך חזרה דאמרי לך לאו דברי הכל היא אלא
מחלוקת בית שמאי ובית הלל שביית שמאי
אומרים נוטלין ולא מחזירין ובית הלל אומרים
אף מחזירין ת"ש דאמר ר' חלבו א"ר המא
בר גוריא אמר רב לא שנו אלא על גבה אבל
לתוכה אסור אי אמרת בשלמא להחזיר תנן
היינו דשני בין תוכה לעל גבה אלא אי אמרת
לשהות תנן מה לי תוכה מה לי על גבה מי
סברת ר' חלבו ארישא קאי אסיפא א"ר ובית
הלל אומרים אף מחזירין ואמר ר' חלבו אמר
רב המא בר גוריא אמר רב לא שנו אלא על
גבה אבל תוכה אסור (א) תא שמע יב' כירות
המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה
גרופה ואינה קטומה משהין על גבי גרופה
וקטומה ואין משהין על שאינה גרופה ואינה
קטומה ומה הן משהין בית שמאי אומרים
ולא כלום ובית הלל אומרים חמין אבל לא
תבשיל עקר דברי הכל לא יחזיר דברי רבי
מאיר רבי יהודה אומר בית שמאי אומרים
חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים
חמין ותבשיל בית שמאי אומרים נוטלין
אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף
מחזירין אי אמרת בשלמא לשהות תנן מתני'
מני רבי יהודה היא אלא אי אמרת להחזיר
תנן מתניתין מני לא רבי יהודה ולא ר' מאיר
אי רבי מאיר קשיא ל"ש בחדא ולבית הלל
בחרתי אי רבי יהודה קשיא גרופה וקטומה
לעולם אימא לך להחזיר תנן ותנא דידן סבר
לה כרבי יהודה בחדא ופליג עליה בחדא
סבר לה כרבי יהודה בחדא בחמין ותבשיל
ונוטלין ומחזירין ופליג עליה בחדא דאילו
תנא דידן סבר לשהות ואף על פי שאינו גרוף
וקטום ורבי יהודה סבר בלשהות נמי גרוף
לחו מהו לסמוך בה תוכה וגבה אסור אבל לסמוך בה שפיר דמי או דילמא
לא שנא תא שמע שתי כירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה
גרופה וקטומה משהין על גבי גרופה וקטומה ואף על גב דקא סליק ליה
הבלא מאידך דילמא שאני התם דכיון דמידליא שליט בה אוירא תא שמע
דאמר רב ספריא אמר רב חייא קטומה ונתלכתה סומכין לה ומקיימין עליה
ונוטלין ממנה ומחזירין לה שמע מינה לסמוך נמי קטומה אין לא קטומה לא
ולטעמיד נוטלין ממנה דקתני קטומה אין לא קטומה לא אלא תנא נוטלין משום
מחזירין הבא נמי תנא סומכין משום מקיימין הכי השתא התם נוטלין ומחזירין
בחד מקום הוא תנא נוטלין משום מחזירין אלא הכא סומכין בחד מקום הוא
ומקיימין בחד מקום הוא מאי הוי עלה ת"ש כ"כ כירה שהסיקוה בגפת ובעצים
סומכין לה ואין מקיימין א"כ גרופה וקטומה יגחלים שעממו או שנתן עליה
נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה אמר ר' יצחק בר נחמני א"ר אושיעיא
קטומה והובערה משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכן ותבשיל שבישל כל צורכו
שמע

מזהו לסמוך. צחורה גרופה קצעי
ואי מתניתין לשהות תנן קא
צעי לשהות ולהחזיר ואי להחזיר תנן
וצעי לשהות אפי' מוכה וגבה צעי
להחזיר ולהשהות היכא שאינו מצושל
כמאכל צן דרוסאי:
תא שמע כירה שהסיקוה בו.
ומסיק דשרי לסמוך ומכל
מקום אין ללמוד מאלן לסמוך
אלל האש דשאני הכא דדופני כירה
מפסיקין צינו ולשא:
שמע

סומכין ואין מקיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה, עממו הגחלים או שנתן לתוכה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה.